

Homenatge al Mestre Felicià Maresma i Bosch

L'Escola Municipal de Música Josep M.ª Ruera, aquest any en motiu de la Festa de Santa Cecília el passat diumenge 17 de novembre, va oferir un Homenatge al Mestre Felicià Maresma.

El músic Maresma, fou durant una colla d'anys Professor de l'Escola de Música, el seu pas per ella deixà feta una tasca musical a la ciutat molt profitosa. També a la nostra societat durant 18 anys ininterromputs, des del 1954 al 1972 en va ésser el Director del Cor, per cert d'una manera eficient i va captar-se l'estima de tots els cantaires. El 1967, fou fundador i gran propulsor del Cor Infantil, que per primera vegada tenia a la ciutat el moviment claveria.

Maresma, arribà al "Granollers terra de músics" d'El Masnou, impulsat per Esteve Bataller qui el va fer entrar a la famosa Orquestra Catalònia d'aquells llunyans anys 20, després formà part de l'Orquestra Ibèria, i últimament de la prestigiosa Orquestra Selecció.

Maresma, fou un músic de l'època que participà a tots els esdeveniments musicals granollerins, amb el seu violí sempre estava a les formacions orquestrals de música clàssica que aleshores de tant en quant donaven concerts.

Com diem els vells granollerins, va beure aigua d'en Serra. Va contraure matrimoni amb Carme Sarroca, germana del bon escriptor Esteve Sarroca, conegut per les seves impecables "Gloses" en el setmanari "La Gralla". Treballà molts anys a ca l'Estebanell i té

dues filles ja casades, gen-tres i néts.

El Cor d'Hommes, va ésser present en aquest Homentage, cantant el seu bonic himne "A l'Estendard" que la lletra n'és autor Pere Canal i Baliu. En aquesta cantada i van estar presents antics cantaires que el tingueren de Mestre, tots junts li van fer ofrena d'unes fotografies de la Rotllana i del Cor Infantil. Maresma, us felicitem i us donem gràcies per tot el que heu fet per la Societat Coral Amics de la Unió i per Granollers.

Nadal i les seves cançons

No hi ha cap més època a l'any a la qual s'hagin dedicat tan belles i dolces cançons com al mes de desembre, totes són alegres i fàcils d'aprendre i cantar per a tota la família.

Els qui ja som un xic grans tenim el deure d'ensenyar-les als nostres fills i després —si convé— als nostres néts, i fer així que aquestes cançons no es perdin, doncs sense elles el desembre seria trist i incomplet.

Hem d'ajudar també que els nostres fills n'apreguin d'altres de noves o no tan populars, que faran juntament amb les més tradicionals un repertori més ric el qual servirà perquè ells facin el dia de demà aquesta mateixa i bella tasca de conservar la tradició.

Les tradicions són necessàries per a tots els pobles, és com un signe d'identitat que cal conservar i enriquir en bé de tots. — Leonor